Током десет година брижљивог записивања личних доживљаја, али и општих друштвених појава, аутор књиге Немања Гаврић у свом првенцу објавио 28 прозних живописних текстова и све њих крунисао насловом – Дволичност бесмисла.

На тај начин млади писац дозволио је читаоцима да кроз његове приче, спознају своје личне и осмотре окружење кроз сплет разних животних околности које се преплићу са заједничким особинама и емоцијама.

На први поглед, књига од шесдесетак страница , можда ће поједине нагнати на сумњу и довести у питање ширину забиљежених мисли, међутим, аутор Гаврић више се водио жељом да својим причама проговори о суштини и личном погледу на свијет око себе, како он тврди, умјетничким очима...

Према ријечима рецезента књиге Мирјане Ђапо, иначе својевремено, Немањине професорице српског језика и књижевности у Гимназији, све је код Гаврића ствар

душе, и свака прича настала је у једном трену,међутим, она истиче на првом мјесту, његову храброст да загребе по површини времена у којем живимо и све што он осјети и види - ријечима и оголи.

У књизи Дволичностт бесмисла, смјењују се теме, али и емоције, на тај начин аутор подражава у себи Андрићев стил писања... Немања Гаврић са својих 27. Година већ увелико себи а и другима поставља суштинска питања, не прихвата баналност, трудиће се да на животном путу пронађе своје знакове поред пута, и препозна стазе, лица и предјеле које воде до пуноће живота.

